PAKRUOJO KULTŪROS CENTRO DIREKTORIUS

ĮSAKYMAS
DĖL PAKRUOJO KULTŪROS CENTRO APSKAITOS POLITIKOS PATVIRTINIMO
2022 m. gegužės mėn. 27 d. Nr. V-10
Pakruojis

Vadovaudamasi 2015 m gruodžio 23 d. Lietuvos respublikos finansų ministro įsakymo Nr.1K-389 redakcija, „Dėl biudžetinių įstaigų buhalterinės apskaitos organizavimo taisyklių "

1.T v i r t i n u Pakruojo kultūros centro Apskaitos politiką (pridedama).

Direktorė Arina Janeliūnienė

PATVIRTINTA
Pakruojo kultūros centro direktoriaus
2022 m. gegužės 27 d. įsakymu Nr. V- 10

PAKRUOJO KULTŪROS CENTRO APSKAITOS POLITIKA

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Pakruojo kultūros centro (toliau – Centro) apskaitos politika parengta vadovaujantis Lietuvos Respublikos buhalterinės apskaitos įstatymu, Lietuvos Respublikos viešojo sektoriaus atskaitomybės įstatymu, Lietuvos Respublikos finansų ministro patvirtintomis Viešojo sektoriaus apskaitos organizavimo taisyklėmis, viešojo sektoriaus apskaitos ir finansinės atskaitomybės standartais (toliau – VSAFAS) ir kitais teisės aktais.

2. Apskaitos politikos tikslas – reglamentuoti ir detalizuoti Centro buhalterinę apskaitą ir finansinių ataskaitų sudarymą, siekiant teisingai ir tinkamai sudaryti konsoliduotųjų finansinių ataskaitų rinkinį, atsižvelgiant į VSAFAS ir kitų teisės aktų reikalavimus.

3. Apskaitos politikoje pateikiama bendrųjų apskaitos principų, metodų ir taisyklių, skirtų buhalterinei apskaitai tvarkyti ir finansinėms ataskaitoms parengti visuma.

4. Apskaitos politikos nuostatos neprieštarauja VSAFAS.

5. Centras rengdamas savo apskaitos politiką ir apskaitos tvarkos aprašus vadovaujasi Savivaldybės Apskaitos politika. Parengtą savo apskaitos politiką suderina su kontroliuojančiu subjekto padaliniu – Savivaldybės administracijos Finansų skyriumi (toliau – Finansų skyrius).

6. Visos ūkinės operacijos ir įvykiai apskaitoje registruojami eurais ir euro centais, apvalinant iki šimtųjų euro dalių (dviejų skaitmenų po kablelio).

7. Apskaitos politika keičiama vadovaujantis 7 VSAFAS „Apskaitos politikos, apskaitinių įverčių keitimas ir klaidų taisymas“ ir taikoma vienodai visiems finansinių ataskaitų straipsniams, kuriems turi įtaką apskaitos politikos keitimas.

II SKYRIUS

APSKAITOS ORGANIZAVIMAS

8. Pagal Lietuvos Respublikos buhalterinės apskaitos įstatymą, Lietuvos Respublikos viešojo sektoriaus atskaitomybės įstatymą ir Lietuvos Respublikos finansų ministro patvirtintas Viešojo sektoriaus subjektų buhalterinės apskaitos organizavimo taisykles už apskaitos organizavimą, apskaitos dokumentų išsaugojimą, finansinių ir biudžeto vykdymo ataskaitų rinkinių sudarymą, pateikimą ir paskelbimą laiku atsakingas Centro vadovas.

9. Pagal Lietuvos Respublikos buhalterinės apskaitos įstatymą ir Lietuvos Respublikos finansų ministro patvirtintas Viešojo sektoriaus subjektų buhalterinės apskaitos organizavimo taisykles įstaigų vyriausieji (vyresnieji) buhalteriai atsako už buhalterinių įrašų teisingumą ir finansinių ataskaitų rinkinių informacijos pateikimą į Viešojo sektoriaus apskaitos ir konsolidavimo sistemą (toliau – VSAKIS) laiku ir teisingai.

10. Centro vadovas pasirašo įstaigų finansines ir biudžeto vykdymo ataskaitas.

11. Savivaldybės išteklių fondas (toliau – Iždas) yra atskiras Savivaldybės VSS. Iždo apskaitą tvarko Finansų skyriaus vyriausiasis specialistas, kuriam pagal pareigybės aprašymą priskirta ši funkcija. Centro – vyriausiasis buhalteris.
Centro konsoliduotąsias biudžeto ir finansines ataskaitas rengia vyriausiasis buhalteris.

12. Centro veiklą koordinuoja Finansų skyrius ir Buhalterinės apskaitos skyrius. Centras savo darbe vadovaujasi Lietuvos Respublikos buhalterinės apskaitos įstatymu, Lietuvos Respublikos viešojo sektoriaus atskaitomybės įstatymu, Lietuvos Respublikos finansų ministro patvirtintomis Viešojo sektoriaus subjektų buhalterinės apskaitos organizavimo taisyklėmis ir kitais teisės aktais, taip pat šia Apskaitos politika.

III SKYRIUS
BENDRIEJI APSKAITOS PRINCIPAI, METODAI IR TAISYKLĖS

13. Tvarkydami apskaitą ir sudarydami finansines ataskaitas, Centras vadovaujasi VSAFAS.

14. Centras finansinių ataskaitų rinkinyje teikia informaciją apie įstaigos turtą, finansavimo sumas, įsipareigojimus, pajamas, sąnaudas, grynąjį turtą ir pinigų srautus.

15. Centras, tvarkydamas buhalterinę apskaitą ir sudarydamas finansines ataskaitas, vadovaujasi šiais bendraisiais apskaitos principais:

15.1. subjekto;

15.2. veiklos tęstinumo;

15.3. periodiškumo;

15.4. pastovumo;

15.5. piniginio mato;

15.6. kaupimo;

15.7. palyginimo;

15.8. atsargumo;

15.9. neutralumo;

15.10. turinio viršenybės prieš formą.

16. Centras, sudarydamas biudžeto vykdymo ataskaitų rinkinį, vadovaujasi subjekto, periodiškumo, pastovumo, piniginio mato ir pinigų principais.

17. Vadovaujantis subjekto principu, kiekvienas viešojo sektoriaus subjektas, sudarantis finansinių ataskaitų ir biudžeto vykdymo ataskaitų rinkinius, laikomas atskiru apskaitos vienetu. Vieneto apskaitoje registruojamas tik to subjekto nuosavas ir patikėjimo teise valdomas, naudojamas ir disponuojamas valstybės ar savivaldybės turtas, finansavimo sumos ir įsipareigojimai, pajamos ir sąnaudos bei pinigų srautai.

18. Vadovaujantis veiklos tęstinumo principu tvarkant apskaitą, daroma prielaida, kad Centro veiklos laikotarpis neribotas ir jo nenumatoma likviduoti.

19. Veiklos tęstinumo principas netaikomas Centrui, kai yra priimtas sprendimas juos likviduoti.

20. Vadovaujantis periodiškumo principu, Centro veikla, tvarkant apskaitą, skirstoma į finansinius metus, sutampančius su kalendoriniais metais, ir ketvirčius, kuriems pasibaigus sudaromos ataskaitos.

21. Vadovaujantis pastovumo principu Centro pasirinktą apskaitos metodą turi taikyti nuolat. Apskaitos metodą galima keisti tik tuo atveju, jeigu siekiama teisingiau parodyti įstaigų finansinių metų turtą, finansavimo sumas ir įsipareigojimus.

22. Vadovaujantis piniginio mato principu Centro turtas, finansavimo sumos ir įsipareigojimai ataskaitose rodomi pinigine išraiška.

23. Vadovaujantis kaupimo principu ūkinės operacijos ir ūkiniai įvykiai Centro apskaitoje registruojami tada, kai jie įvyksta, ir pateikiami tų ataskaitinių laikotarpių finansinėse ataskaitose. Pajamos registruojamos tada, kai jos uždirbamos, o sąnaudos – tada, kai jos

patiriamos, neatsižvelgiant į pinigų gavimą ar išmokėjimą.

24. Vadovaujantis palyginimo principu finansinėse ataskaitose pateikiami ataskaitinių ir praėjusių ataskaitinių laikotarpių duomenys, pajamos, uždirbtos per ataskaitinį laikotarpį, siejamos su sąnaudomis, patirtomis uždirbant tas pajamas. Ataskaitos rengiamos taip, kad jų informacijos vartotojai galėtų palyginti jose pateiktus duomenis su kitų ataskaitinių laikotarpių bei kitų Savivaldybės VSS finansinėse ataskaitose pateiktais duomenimis ir teisingai įvertinti Savivaldybės VSS finansinės būklės pokyčius ir Savivaldybės VSS grupės konsoliduotos finansinės būklės pokyčius.

25. Vadovaujantis atsargumo principu, Centras turi pasirinkti tokius apskaitos metodus, kuriuos taikant turto, finansavimo sumų ir įsipareigojimų, pajamų ir sąnaudų vertė negalėtų būti nepagrįstai padidinta arba nepagrįstai sumažinta.

26. Vadovaujantis neutralumo principu, apskaitos informacija turi būti pateikiama nešališkai. Jos pateikimas neturi daryti įtakos apskaitos informacijos vartotojų priimamiems sprendimams ir neturi būti siekiama iš anksto numatyto rezultato.

27. Vadovaujantis turinio viršenybės prieš formą principu, ūkinės operacijos ir ūkiniai įvykiai apskaitoje registruojami pagal jų turinį ir ekonominę prasmę, o ne tik pagal jų teisinę formą.

28. Vadovaujantis pinigų principu, Savivaldybės asignavimų valdytojų išlaidos pripažįstamos tada, kada išmokami pinigai, o pajamos pripažįstamos tada, kada gaunami pinigai.

29. Visos ūkinės operacijos ir įvykiai registruojami sąskaitų plano sąskaitose taikant centro apskaitos politiką.

IV SKYRIUS
SĄSKAITŲ PLANAS

30. Centras apskaitai naudoja Savivaldybės administracijos direktoriaus patvirtintą sąskaitų planą, parengtą pagal Lietuvos Respublikos finansų ministro patvirtintą Viešojo sektoriaus subjektų rekomenduojamą bendrąjį sąskaitų planą.

31. Sąskaitų planas apima privalomojo bendrojo sąskaitų plano sąskaitas ir privalomus detalizuojančius požymius, tačiau pagal įstaigų individualius poreikius gali būti praplėstas septynženklio ar didesnio ženklų skaičiaus lygyje. Centras, dirbantys vieninga apskaitos sistema, naudoja IS registruotą sąskaitų planą.

32. Siekiant užtikrinti, kad būtų vykdomi finansinių ataskaitų ir biudžeto vykdymo ataskaitų rinkinių rengimo reikalavimai, apskaitos duomenys detalizuojami pagal šiuos požymius:

32.1. asignavimų valdytoją;

32.2. lėšų šaltinį;

32.3. priemonę;

32.4. biudžeto išlaidų funkcinę klasifikaciją;

32.5. biudžeto pajamų ir išlaidų ekonominės klasifikacijos straipsnį.

33. Sąskaitų plano detalizuojančių požymių sąrašas gali būti pildomas pagal Centro poreikius.

34. Visos ūkinės operacijos ir ūkiniai įvykiai turi būti pagrįsti apskaitos dokumentais, visos ūkinės operacijos ir ūkiniai įvykiai apskaitoje registruojami dvejybiniu įrašu vieną kartą.

35. Centro apskaitai tvarkyti naudojantys vieningą sertifikuotą apskaitos sistemą, apskaitos duomenis sistemina programinės įrangos registruose (moduliuose). Ūkinės operacijos ir ūkiniai įvykiai rūšiuojami chronologiškai, chronologiškai-sistemiškai arba sistemiškai.

Kiekvienas iš registrų sistemina pasikartojančias vienarūšes ūkines operacijas. Operacijos registrų viduje pateikiamos chronologine tvarka. Centro apskaitos registrus pasitvirtina savo nuožiūra pagal poreikį.

V SKYRIUS
NEMATERIALIOJO TURTO APSKAITA

36. Centras nematerialųjį turtą pripažįsta ir apskaito tvarka, nustatyta 13-ajame VSAFAS „Nematerialusis turtas“, o nematerialiojo turto nuvertėjimą apskaičiuoja pagal apskaitos metodus ir taisyklės, nustatytus 22-ajame VSAFAS „Turto nuvertėjimas“.

37. Nematerialusis turtas pirminio pripažinimo momentu apskaitoje registruojamas įsigijimo savikaina.

38. Nematerialiojo turto įsigijimo savikainą sudaro pirkimo kaina, įskaitant pridėtinės vertės, importo ir kitus negrąžintinus mokesčius, atėmus prekybos nuolaidas. Visos išlaidos, tiesiogiai priskirtinos prie nematerialiojo turto įsigijimo išlaidų ir susijusios su nematerialiojo turto paruošimu naudoti (testavimo, adaptavimo ir pan. išlaidos), taip pat yra įtraukiamos į jo įsigijimo savikainą, jeigu jos reikšmingos.

39. Į nematerialiojo turto įsigijimo savikainą neįtraukiamos išlaidos, kurios padaromos nuo tada, kai turtas tampa tokios būklės, kad galima pradėti jį naudoti (išskyrus esminio turto pagerinimo išlaidas), kurios nėra būtinos norint paruošti turtą numatomam naudojimui, palūkanos ir kitos skolinimosi išlaidos, viešųjų pirkimų organizavimo išlaidos, naujo produkto ar paslaugos pristatymo išlaidos, veiklos pradėjimo naujoje vietoje išlaidos, administracinės ir kitos bendrosios išlaidos.

40. Išlaidos, patirtos po pirkto nematerialiojo turto pirminio pripažinimo, didina nematerialiojo turto įsigijimo savikainą tik tais atvejais, kai galima patikimai nustatyti, kad patobulintas nematerialusis turtas teiks didesnę ekonominę naudą, t. y. kad atliktas esminis nematerialiojo turto pagerinimas. Jei po atliktų darbų nematerialusis turtas neteiks didesnės ekonominės naudos, atlikti darbai nepripažįstami esminiu pagerinimu, o šių darbų vertė registruojama kaip ataskaitinio laikotarpio sąnaudos.

41. Išankstiniai apmokėjimai už nematerialųjį turtą apskaitoje registruojami tam skirtose nematerialiojo turto sąskaitose.

42. Po pirminio pripažinimo nematerialusis turtas, kurio naudingo tarnavimo laikas ribotas, finansinėse ataskaitose yra parodomas įsigijimo savikaina, atėmus sukauptą amortizacijos ir nuvertėjimo, jei jis yra, sumą.

43. Nematerialiojo turto amortizuojamoji vertė yra nuosekliai paskirstoma per visą nustatytą turto naudingo tarnavimo laiką tiesiogiai proporcingu metodu. Nematerialiojo turto vieneto amortizacija pradedama skaičiuoti nuo kito mėnesio, kai turtas pradedamas naudoti, pirmos dienos ir nebeskaičiuojama nuo kito mėnesio, kai naudojamo nematerialiojo turto likutinė vertė sutampa su jo likvidacine verte, kai turtas perleidžiamas, nurašomas arba kai apskaičiuojamas ir užregistruojamas to turto vieneto nuvertėjimas, lygus jo likutinės vertės sumai, pirmos dienos.

44. Nematerialiojo turto naudingo tarnavimo laikas nustatomas atsižvelgiant į sutartis ar kitas juridines teises ir neturi būti ilgesnis už juridinių teisių galiojimo laikotarpį. Savivaldybės VSS naudoja administracijos direktoriaus patvirtintus vieningus normatyvus.

45. Nematerialiojo turto likvidacinė vertė yra lygi nuliui.

46. Nematerialusis turtas grupuojamas:

46.1. plėtros darbai – tai tyrimų, rezultatų ar kitos patirties ir žinių taikymas planuojant ar

kuriant naujus ar iš esmės pagerintus produktus. Plėtros išlaidos pripažįstamos nematerialiuoju turtu apskaitoje tik tada, kai atitinka 13-ojo VSAFAS „Nematerialusis turtas“ nurodytus kriterijus. Jei negalima atskirti tyrimų etapo išlaidų nuo plėtros etapo išlaidų, visos išlaidos priskiriamos prie tyrimo etapo išlaidų ir pripažįstamos sąnaudomis tą ataskaitinį laikotarpį, kurį jos susidarė. Galimybių studijos nematerialiajam turtui nepriskiriamos ir apskaitoje pripažįstamos kaip to laikotarpio sąnaudos;

46.2. programinė įranga ir jos licencijos – kompiuterių programos, duomenų bazės ir jų naudojimo licencijos. Demonstracinės programinės įrangos versijos nematerialiuoju turtu nepripažįstamos ir apskaitoje registruojamos kaip atsargos;

46.3. patentai;

46.4. literatūros, mokslo ir meno kūriniai – literatūros, mokslo, kino filmų ar kitų meno kūrinių sukūrimo išlaidos arba autorių teisių įsigijimo išlaidos, kurios pripažįstamos nematerialiuoju turtu;

46.5. kitas nematerialusis turtas – įvairus kitas nematerialusis turtas: žemėlapių originalai, planai, geodezinių tinklų planai, detalieji ir specialieji planai, detaliųjų planų projektai, melioracijos projektai, kadastrinių matavimų bylos, metodinė dokumentacija, techninė dokumentacija, heraldikos ženklai ir jų eskizai, taisyklės, koordinačių katalogai ir pan. Detalieji planai priskiriami prie nematerialiojo turto tais atvejais, kai jie naudojami ne kuriant ilgalaikį turtą.

46.6. nebaigti projektai – visų išvardytų nematerialiojo turto grupių kūrimo ir plėtros projektai, kol nematerialusis turtas dar nėra visiškai paruoštas naudoti.

47. Užregistruoto nematerialiojo turto vieneto duomenys įtraukiami į nematerialiojo turto kortelę ir jam suteikiamas inventorinis numeris. Inventoriaus numeris negali būti keičiamas per visą nematerialiojo turto buvimo Centre laiką. Tuo atveju, kai turto vieneto inventoriaus numeris sutampa su kito Savivaldybės VSS, dirbančios su ta pačia apskaitos sistema inventoriaus numeriu, pagrindinė numerio dalis išlieka nepakitusi, tik prieš šį numerį nurodomi papildomi ženklai (pvz.: „C“, „01_“ ar kiti). Inventoriaus numerį galima pakeisti tik tais atvejais, kai nustatoma, kad nematerialusis turtas buvo klaidingai sunumeruotas.

48. Nematerialiojo turto duomenų kortelėje nurodoma tokia informacija apie nematerialųjį turtą: inventoriaus numeris, pavadinimas, nematerialiojo turto grupė, nematerialiojo turto aprašas, tiekėjas (davėjas), įsigijimo dokumento numeris, gamintojas, įsigijimo būdas, finansavimo šaltinis, nuosavybė, įsigijimo data, nematerialiojo turto būklė, įsigijimo savikaina, numatomas naudingo tarnavimo laikas, galiojimo laikas, metai, kuriais paskutinį kartą bus apskaičiuota amortizacija, likvidacinė vertė, amortizacijos suma, naudojimo veikloje pradžios data ir turto perdavimo naudoti veikloje akto numeris, eksploatavimo vieta, savikainos padidėjimas dėl esminio nematerialiojo turto pagerinimo, esminio pagerinimo data, materialiai atsakingas asmuo, nematerialiojo turto perleidimo ar nurašymo pagrindas, perleidimo ar nurašymo data ir priežastis.

49. Nuomojamą ir gautą pagal panaudos sutartis turtą nuomininkas traukia į nebalansines nulinės klasės sąskaitas pagal nuomotojo jam priskirtus inventoriaus numerius, nurodydamas kiekvieno nematerialiojo turto vieneto nuomotoją ar panaudos davėją ir turto vertę pagal gavimo dokumente nurodytą įsigijimo savikainą.

50. Nemokamai (neatlygintinai) ne iš viešojo sektoriaus subjekto pagal turto perdavimo ir priėmimo aktą gautas nematerialusis turtas apskaitoje registruojamas turto tikrąja verte pagal įsigijimo dienos būklę. Jei tikrosios vertės patikimai nustatyti negalima, tuomet nematerialusis turtas registruojamas simboline vieno euro verte. Tuo pačiu metu registruojamos iš kitų

finansavimo šaltinių gautos finansavimo sumos, lygios nematerialiojo turto tikrajai vertei.

51. Nemokamai (neatlygintinai) iš kito viešojo sektoriaus subjekto pagal turto perdavimo ir priėmimo aktą gautas nematerialusis turtas apskaitoje registruojamas nematerialiojo turto vieneto įsigijimo savikaina, sukauptos amortizacijos ir nuvertėjimo (jei jis yra) sumos pagal nematerialiojo turto perdavimo dienos būklę. Taip pat registruojamos gautos finansavimo sumos, lygios nematerialiojo turto balansinei vertei, pagal perdavimo ir priėmimo akte nurodytą finansavimo šaltinį, iš kurio lėšų nematerialųjį turtą perdavęs viešojo sektoriaus subjektas jį įsigijo, jeigu nematerialusis turtas buvo įsigytas iš finansavimo sumų.

52. Už simbolinį mokestį pagal turto perdavimo ir priėmimo aktą įsigytas nematerialusis turtas apskaitoje registruojamas turto tikrąja verte, jei tikrąją vertę galima patikimai nustatyti. Tuo pačiu metu registruojamos iš kitų šaltinių gautos finansavimo sumos verte, lygia nematerialiojo turto tikrosios vertės ir simbolinio atlygio skirtumui. Jei tikrosios vertės negalima patikimai nustatyti, nematerialusis turtas registruojamas simbolinio atlygio verte.

VI SKYRIUS

ILGALAIKIO MATERIALIOJO TURTO APSKAITA

53. Centras ilgalaikį materialųjį turtą pripažįsta ir apskaito tvarka, nustatyta 12-ajame VSAFAS „Ilgalaikis materialusis turtas“, o turto nuvertėjimą apskaičiuoja pagal apskaitos metodus ir taisyklės, nustatytus 22-ajame VSAFAS „Turto nuvertėjimas“.

54. Ilgalaikis materialusis turtas pripažįstamas ir registruojamas apskaitoje, jei jis atitinka ilgalaikio materialiojo turto sąvoką, pripažinimo kriterijus ir jo įsigijimo ar pasigaminimo savikaina yra ne mažesnė už Vyriausybės nustatytą minimaliąją ilgalaikio materialiojo turto vertę. Paskutinis kriterijus netaikomas: nekilnojamajam turtui, kultūros vertybėms, kitoms vertybėms, transporto priemonėms..

55. Centras ilgalaikio materialiojo turto apskaitą tvarko pagal turto vienetus.

56. Ilgalaikis materialusis turtas pagal pobūdį skirstomas į grupes:

56.1. žemė;

56.2. pastatai:

56.2.1. gyvenamieji pastatai – gyvenamieji namai, butai, sodybos (gali būti ir su priklausiniais, jei tai yra neatskiriama gyvenamojo pastato dalis), bendrabučiai;

56.2.2. negyvenamieji pastatai – administraciniai pastatai, bibliotekos, kultūros namai, švietimo, gydymo įstaigos, ūkiniai pastatai, daržinės, tvartai, svirnai, katilinės, garažai, sandėliai, vandens gerinimo įrenginių pastatai, dirbtuvės, naftos bazės, gyvulininkystės kompleksų pastatai, pirtys, stadionai su pastatais, specialiosios paskirties patalpos (skirtos ne nuolatiniam gyvenimui), pastatų pamatai, gaisrinės pastatai, transporto laukimo paviljonai ir stotys, kitos negyvenamosios patalpos;

56.3. infrastruktūros ir kiti statiniai:

56.3.1. infrastruktūros statiniai – tvenkiniai, priešgaisriniai vandens rezervuarai, arteziniai gręžiniai, vandens žvalgomieji, geriamo vandens ir arteziniai gręžiniai, vandenvietės, priešgaisriniai hidrantai, siurblinės ir vandenvietės, gatvės, keliai, šaligatviai, pėsčiųjų ir dviračių takai, grindiniai, automobilių stovėjimo aikštelės, greičio lėtėjimo kalneliai, parko aikštelės, takai ir skverai, kaimų, gyvenviečių ir gatvių apšvietimo linijos ir tinklai, elektros oro linijos, inžineriniai tinklai, dujų rezervuarai, šiluminės ir vandentiekio trasos ir tinklai, lietaus kanalizacijos tinklai, gatvių drenažai, nuotekų valymo įrenginiai, nuotekų linijos ir kanalizacijos

tinklai, renkamosios fekalinės ir lietaus kanalizacijos, sirenos, naftos, amoniako bazės, atraminės sienelės ir kiti infrastruktūros statiniai;

56.3.2. kiti statiniai – kapinės, kapinių takai ir tvoros, kapinių apšvietimo atramos, stogastulpiai, koplytstulpiai, sąvartynai, memorialinės lentos, skulptūros, pavėsinės ant pamatų, pristatomi garažai, stebėjimo ir apžvalgos bokšteliai, stadionai, atliekų konteinerių aikštelės, pavojingų atliekų surinkimo punktai, užtvankų ir tvenkinių hidrotechniniai statiniai, ryšių, elektros, šilumos tiekimo linijos, lauko tualetai, šunų vedžiojimo aikštelės, drenažo tinklai, reguliatoriai, tiltai, lieptai, pralaidos, magistraliniai grioviai, pylimai, rinktuvai, fontanai, žolių miltų agregatai ir kiti statiniai;

56.4. nekilnojamosios kultūros vertybės – kultūros paveldo objektai, įregistruoti Kultūros vertybių registre ir kitokie kultūrinę vertę ar visuomeninę reikšmę turintys statiniai;

56.5. mašinos ir įrenginiai:

56.5.1. gamybos mašinos ir įrenginiai – keltuvai neįgaliesiems, katilinės įranga su katilais, šildymo sistemos ir punktai, skydinės, serverinės ir kitos gamybos mašinos ir įrenginiai;

56.5.2. medicinos įranga – įranga, medicinos instrumentai, medicinos priemonės, odontologinė įranga, reabilitacijos įranga, diagnostikos įranga, medicinos technika, funkcinės lovos, masažo stalai, invalido vežimėliai, ortopedijos prekės, ramentai, lazdelės ir kita įranga, naudojama gydymo įstaigose;

56.5.3. kitos mašinos ir įrenginiai – generatoriai, suvirinimo aparatai, staklės, pjūklai, šluotos, lapų pūtikliai, kondicionieriai, traktorinės žoliapjovės (kurioms nereikia teisinės registracijos) ir kitos mašinos ir įrenginiai;

56.6. transporto priemonės – lengvieji ir krovininiai automobiliai, autobusai ir kitos motorinės transporto priemonės, kuriems reikalinga teisinė registracija, skirtos žmonėms ir kroviniams pervežti;

56.7. kilnojamosios kultūros vertybės – į Kultūros vertybių registrą įrašytos kilnojamosios vertybės, kurias siekiama išsaugoti kaip kultūros paveldą, bibliotekos fondas, apimantis senus, retus ir ypač vertingus dokumentus, muziejų fondų vertybės, išskyrus biologinį turtą;

56.8. baldai ir biuro įranga:

56.8.1. baldai – biuro baldai, mokyklų kabinetų baldai, virtuvės baldai, gydymo įstaigų ir vaistinių baldai, lentynos, stelažai, vitrinos ir kiti baldai;

56.8.2. kompiuterinė įranga – kompiuteriai (gali būti ir su programine įranga), monitoriai, spausdintuvai, serveriai, skeneriai, rezerviniai maitinimo šaltiniai, saugaus duomenų perdavimo šifravimo-komutavimo įranga, diskų masyvai, tarnybinės stotys, informacijos nuskaitymo įrenginiai, komutacinės spintos ir kita kompiuterinė įranga;

56.8.3. kita biuro įranga – kopijavimo aparatai, faksai, telefono aparatai (įskaitant mobiliuosius), rašomosios mašinėlės, dokumentų naikikliai, daugiafunkciai įrenginiai, multiplikaciniai įrenginiai, adapteriai, įrišimo aparatai, projektoriai, balsavimų ir diskusijų įrenginiai, pultai su mikrofonais ir balsavimo funkcija, vaizdo kameros ir ekranai, televizoriai, radijas, muzikiniai centrai ir kita biuro įranga;

56.9. kitas ilgalaikis turtas – atliekų surinkimo konteineriai, reklaminiai informaciniai stendai, skelbimų lentos, sporto aikštelių įranga, treniruoklių kompleksai, vėliavos, paveikslai, geodeziniai ir matavimo prietaisai, žoliapjovės, krūmapjovės, buitinė įranga, muzikiniai instrumentai, kilimai, fotoaparatai, fotokameros, GPS imtuvai, sūpuoklės, sporto įranga, skaitikliai, stebėjimo kameros ir kt.;

56.10. bibliotekų fondai – savivaldybės bibliotekos ir mokyklų, kurios turi bibliotekų

padalinius arba bibliotekininko pareigybes ir aptarnauja
bendruomenės vartotojus,
informaciniams, mokslo, kultūriniams, edukaciniams, laisvalaikio ar kitokiems poreikiams tenkinti skirta dokumentų visuma.

56.11. nebaigta statyba ir išankstiniai apmokėjimai – visos projektavimo, statybos, konservavimo, montavimo ir kitos panašios išlaidos, padarytos, iki ilgalaikio materialiojo turto vienetas bus paruoštas naudoti, ir išankstiniai mokėjimai už ilgalaikį materialųjį turtą, iki šis turtas bus gautas ir paruoštas naudoti.

57. Įsigytas ilgalaikis materialusis turtas pirminio pripažinimo momentu apskaitoje registruojamas įsigijimo savikaina pagal ilgalaikio materialiojo turto vienetus.

58. Ilgalaikiam materialiajam turtui inventoriaus numeriai suteikiami ta pačia tvarka kaip ir nematerialiajam turtui, t. y. kaip nurodyta šios apskaitos politikos 47 punkte.

59. Turtas, kuris yra registruojamas valstybės įmonėje Registrų centre, pripažįstamas atskiru turto vienetu, atsižvelgiant į kiekvieną unikalų daikto numerį. Tuo atveju, kai turtas, kuriam suteiktas atskiras unikalus daikto numeris, savarankiškai funkcionuoti negali arba jo atliekamos funkcijos bus mažesnės vertės (pavyzdžiui, kanalizacijos tinklas ir atskirai kanalizacijos šuliniai), galima šiuos objektus sujungti: apie tai įrašoma ilgalaikio materialiojo turto duomenų kortelėje. Turto, kuris buvo įsigytas iki šios apskaitos politikos patvirtinimo ir registruotas valstybės įmonėje Registrų centre keliais unikaliais daikto numeriais, tačiau Centro apskaitoje yra registruotas kaip vienas turto vienetas, apskaitos duomenys nekeičiami, tačiau ilgalaikio materialiojo turto duomenų kortelėje nurodoma informacija, kas šį turto vienetą sudaro: detalizuojami visi unikalūs daikto numeriai.

60. Ilgalaikio materialiojo turto duomenų kortelėje nurodoma tokia informacija apie turtą: ilgalaikio materialiojo turto inventoriaus numeris, ilgalaikio materialiojo turto pavadinimas, ilgalaikio materialiojo turto grupė, ilgalaikio materialiojo turto sudėtinės dalys (kai ilgalaikio materialiojo turto techniniame pase nurodyta, kad ilgalaikio materialiojo turto sudėtyje yra tauriųjų metalų, turi būti išvardinamos detalės, kurių sudėtyje yra tauriųjų metalų, jų pavadinimai ir masė), ilgalaikio materialiojo turto mato vienetas (vienetais ar komplektais), komplekto sudėtis (jei duomenų kortelė sukurta komplektui), jeigu yra, serijos numeris, nekilnojamiems daiktams nurodomas valstybės įmonės Registrų centro unikalus daikto numeris, tiekėjas (davėjas), įsigijimo dokumento numeris, ilgalaikio materialiojo turto gamintojas, įsigijimo būdas, nuosavybė, įsigijimo data, ilgalaikio materialiojo turto būklė, ilgalaikio materialiojo turto grupės, įsigijimo savikaina, numatomas naudingo tarnavimo laikas, metai, kuriais paskutinį kartą bus apskaičiuotas nusidėvėjimas, likvidacinė vertė, nusidėvėjimo suma, naudojimo veikloje pradžios data ir ilgalaikio materialiojo turto perdavimo naudoti veikloje akto numeris, eksploatavimo vieta, įsigijimo savikainos padidėjimas dėl ilgalaikio materialiojo turto esminio pagerinimo, esminio pagerinimo data, atsakingas (materialiai atsakingas) asmuo, ilgalaikio materialiojo turto perleidimo ar nurašymo pagrindas, perleidimo ar nurašymo data ir priežastis.

61. Nuomojamą arba gautą pagal panaudos sutartis turtą naudotojas įrašo į nebalansines nulinės klasės sąskaitas pagal jam priskirtus inventoriaus numerius gavimo dokumente nurodyta įsigijimo savikainos verte. Jeigu nuomojamo ar perduoto pagal panaudos sutartį turto vertė yra nurodyta 0 eurų, šis turtas įrašomas į apskaitą nebalansinės nulinės klasės sąskaitoje tik kiekine išraiška.

62. Po pirminio pripažinimo ilgalaikis materialusis turtas, išskyrus žemę ir kultūros vertybes, finansinėse ataskaitose rodomas įsigijimo savikaina, atėmus sukauptą nusidėvėjimo ir nuvertėjimo, jei jis yra, sumą. Žemė ir kultūros vertybės po pirminio pripažinimo finansinėse

ataskaitose rodomos tikrąja verte (išskyrus kultūros vertybių rekonstravimo, konservavimo ir restauravimo išlaidas, kurios yra laikomos esminiu turto pagerinimu ir apskaitoje registruojamos 12-ajame VSAFAS „Ilgalaikis materialusis turtas“ nustatyta tvarka didinant šio ilgalaikio materialiojo turto vertę). Bibliotekų fondų vieneto įsigijimo savikainą sudaro atskirų dokumentų, įsigytų per ataskaitinį laikotarpį ir priskirtų prie konkretaus bibliotekų fondų vieneto, įsigijimo savikainų suma.

63. Kilnojamomis ir nekilnojamomis kultūros vertybėmis pripažįstamos tik tos vertybės, kurios yra įrašytos į Kultūros paveldo registrą.

64. Kultūros vertybių tikroji vertė nustatoma remiantis draudžiamąja verte, jei šios vertybės yra apdraustos. Jei vertybės nėra apdraustos, tai tikroji vertė nustatoma to turto registrą tvarkančio subjekto atliekamo vertinimo duomenimis arba įsigijimo savikaina, jei ji gali būti patikimai nustatyta, jei ne – simboline vieno euro verte.

65. Žemės tikroji vertė patikslinama kiekvienais metais, atsižvelgiant į Nekilnojamojo turto registrą tvarkančio subjekto atliekamo masinio vertinimo duomenis, panaudojant žemės verčių žemėlapį.

66. Ilgalaikiam materialiajam turtui nustatoma likvidacinė vertė – 1 euras.

67. Ilgalaikio materialiojo turto nusidėvėjimas skaičiuojamas taikant tiesiogiai proporcingą (tiesinį) metodą pagal konkrečius savivaldybės administracijos direktoriaus arba jo įgaliotojo asmens patvirtintus materialiojo turto nusidėvėjimo normatyvus.

68. Ilgalaikio materialiojo turto nudėvimoji vertė yra nuosekliai paskirstoma per visą turto naudingo tarnavimo laiką. Ilgalaikio materialiojo turto vieneto nusidėvėjimas pradedamas skaičiuoti nuo kito mėnesio, kai turtas pradedamas naudoti, pirmos dienos. Nusidėvėjimas nebeskaičiuojamas nuo kito mėnesio, kai naudojamo ilgalaikio materialiojo turto likutinė vertė sutampa su jo likvidacine verte, kai turtas perleidžiamas, nurašomas arba kai apskaičiuojamas ir užregistruojamas to turto vieneto nuvertėjimas, lygus jo likutinės vertės sumai, pirmos dienos.

69. Ilgalaikio materialiojo turto, kurio yra neribotas naudingo tarnavimo laikas, nusidėvėjimas neskaičiuojamas, tai – žemė, kultūros vertybės ir bibliotekų fondai. Kultūros vertybių nusidėvėjimas skaičiuojamas tik tuo atveju, jei jos buvo konservuotos ar restauruotos ir dėl to buvo padidinta jų vertė ir užregistruotas atskiras (papildomas) ilgalaikio materialiojo turto vienetas.

70. Nebaigtos statybos nusidėvėjimas neskaičiuojamas.

71. Ilgalaikio materialiojo turto nuvertinimas atliekamas vadovaujantis Centro vadovo nustatyta tvarka. Nuvertėjimui nustatyti yra sudaroma nuolatinė komisija.

72. Ilgalaikio materialiojo turto rekonstravimas, remontas ar kiti darbai pripažįstami esminiu turto pagerinimu, jei padidina turto funkcijų apimtį arba pailgina turto naudingo tarnavimo laiką, arba iš esmės pagerina jo naudingąsias savybes ir atliktos rekonstrukcijos, remonto ar kitų darbų vertė yra ne mažesnė nei 10 proc. ilgalaikio turto likutinės vertės. Šių darbų verte didinama ilgalaikio materialiojo turto įsigijimo savikaina ir (arba) patikslinamas likęs turto naudingo tarnavimo laikas. Jei atlikti darbai neatitinka šiame punkte išvardytų sąlygų, jie nepripažįstami esminiu pagerinimu, o šių darbų vertė pripažįstama ataskaitinio laikotarpio sąnaudomis.

VII SKYRIUI

BIOLOGINIS TURTAS IR MINERALINIAI IŠTEKLIAI

73. Biologinio turto ir mineralinių išteklių apskaitos principai nustatyti 16-ajame

VSAFAS „Biologinis turtas ir mineraliniai ištekliai“.

74. Biologinis turtas ir mineraliniai ištekliai pripažįstami ir registruojami apskaitoje, jeigu atitinka 16-ajame VSAFAS „Biologinis turtas ir mineraliniai ištekliai“ nurodytus turto pripažinimo kriterijus.

75. Centras biologinio turto ir mineralinių išteklių neturi.

VIII SKYRIUS

FINANSINIO TURTO APSKAITA

76. Finansinis turtas apskaitoje pripažįstamas vadovaujantis 14 VSAFAS „Jungimai ir investicijos į asocijuotuosius subjektus“, 15 VSAFAS „Konsoliduotųjų finansinių ataskaitų rinkinys ir investicijos į konsoliduojamus subjektus“ ir 17 VSAFAS „Finansinis turtas ir finansiniai įsipareigojimai“ nuostatomis.

77. Pirmą kartą pripažįstamą finansinį turtą Centras įvertina įsigijimo savikaina.

78. Finansinis turtas apskaitoje grupuojamas į ilgalaikį ir trumpalaikį.

79. Prie ilgalaikio finansinio turto priskiriama:

79.1. ilgalaikės investicijos į nuosavybės vertybinius popierius;

79.2. ilgalaikės investicijos į ne nuosavybės vertybinius popierius;

79.3. po vienų metų gautinos sumos;

79.4. ilgalaikiai terminuotieji indėliai;

79.5. kitas ilgalaikis finansinis turtas.

80. Centras gali turėti šių rūšių trumpalaikio finansinio turto:

80.1. išankstiniai mokėjimai;

80.2. per vienus metus gautinos sumos;

80.3. pinigai ir jų ekvivalentai;

80.4. kitas trumpalaikis finansinis turtas.

81. Gautinos sumos pirminio pripažinimo metu yra įvertinamos įsigijimo savikaina. Vėliau ilgalaikės gautinos sumos ataskaitose rodomos amortizuota savikaina, atėmus nuvertėjimo nuostolius, o trumpalaikės gautinos sumos – įsigijimo savikaina, atėmus nuvertėjimo nuostolius. Gautinų sumų nuvertinimas atliekamas Centro vadovo nustatyta tvarka.

IX SKYRIUS

ATSARGŲ APSKAITA

82. Atsargų apskaitos metodai ir taisyklės nustatyti 8-ajame VSAFAS „Atsargos“.

83. Atsargos skirstomos į šias grupes:

83.1. strateginės ir neliečiamos atsargos;

83.2. medžiagos ir žaliavos:

83.2.1. ūkinės medžiagos, kanceliarinės prekės;

83.2.2. kuras, degalai, tepalai (pvz.: malkos, anglys, durpės, benzinas, žibalas, mazutas);

83.2.3. atsarginės dalys (atsarginės dalys skirtos remontuoti arba pakeisti susidėvėjusioms mašinų įrenginių (medicinos įrangos, kompiuterių ir kt.), transporto priemonių dalims arba mazgams, kurie gali būti naudojami tik vieną kartą;

83.2.4. medikamentai (medikamentai, bakteriniai preparatai, serumai, vakcinos, kraujas ir tvarsliava gydymo ir profilaktikos priemonės);

83.2.5. maisto produktai (tarp jų ir skirti reprezentacijai);

83.2.6. kitos medžiagos ir žaliavos;

83.3. ūkinis inventorius;

83.4. nebaigtos vykdyti sutartys;

83.5. pagaminta produkcija;

83.6. atsargos, skirtos parduoti (perduoti);

83.7. kitas turtas, skirtas parduoti.

84. Pirminio pripažinimo metu atsargos įvertinamos įsigijimo savikaina, o sudarant finansines ataskaitas – įsigijimo ar grynąja galimo realizavimo verte, atsižvelgiant į tai, kuri iš jų mažesnė. Įsigyti maisto produktai, gėlės (gėlių krepšeliai, vainikai), skirti dovanoti įvairių švenčių proga, renginiams organizuoti, reprezentacijai, mirusiesiems pagerbti, gali būti pajamuojami bendra suma, nurodyta sąskaitoje, neišskiriant kiekvienos prekės atskirai. Visos automobilių atsarginės dalys, išskyrus padangas ir akumuliatorius, jei PVM sąskaitoje faktūroje yra nurodyta, kokiame automobilyje konkrečiai pakeista (yra automobilio valstybinis numeris), iš karto nurašomos į sąnaudas. Kompiuterių atsarginės dalys iš karto nurašomos į sąnaudas tuo atveju, kai nurodytas konkretus kompiuteris.

85. Nemokamai gautos atsargos registruojamos grynąja realizavimo verte, tačiau, jei gautų nemokamai atsargų negalima panaudoti veikloje, nes jos prarado prekinę išvaizdą, netinka naudoti arba sugedo, jų grynoji realizavimo vertė sumažinama iki 0.

86. Strateginės ir neliečiamosios atsargos vertinamos įsigijimo savikaina, išskyrus 8-ajame VSAFAS „Atsargos“ nustatytus atvejus.

87. Apskaičiuojant atsargų, sunaudotų teikiant paslaugas, ar parduotų atsargų savikainą, taikomas konkrečių kainų būdas.

88. Atsargos gali būti nukainojamos iki grynosios galimo realizavimo vertės tam, kad jų balansinė vertė neviršytų būsimos ekonominės naudos ar paslaugų vertės, kurią tikimasi gauti šias atsargas pardavus, išmainius, paskirsčius ar panaudojus. Kai atsargos (taip pat ir nebaigtos vykdyti sutartys) parduodamos, sunaudojamos, nurašomos ar perduodamos, jų balansinė vertė pripažįstama sąnaudomis to laikotarpio, kuriuo pripažįstamos pajamos arba suteikiamos viešosios paslaugos. Atsargų sunaudojimas arba pardavimas apskaitoje registruojamas pagal nuolatinį atsargų rodymo apskaitoje būdą, kai buhalterinėje apskaitoje registruojama kiekviena su atsargų sunaudojimu, pardavimu ar perleidimu susijusi ūkinė operacija.

89. Prie atsargų priskiriamas neatiduotas naudoti ūkinis inventorius. Atiduoto naudoti ūkinio inventoriaus vertė iš karto įtraukiama į sąnaudas. Naudojamo inventoriaus kiekinė ir vertinė apskaita kontrolės tikslais tvarkoma nebalansinėse sąskaitose.

90. Kai atsargos nurašomos, parduodamos ar perduodamos, jų balansinė vertė pripažįstama sąnaudomis to laikotarpio, kuriuo pripažįstamos pajamos.

X SKYRIUS

FINANSAVIMO SUMOS

91. Finansavimo sumų apskaitos metodai ir taisyklės nustatyti 20-ajame VSAFAS „Finansavimo sumos“.

92. Finansavimo sumos pripažįstamos, kai atitinka 20-ajame VSAFAS „Finansavimo

sumos“ nustatytus kriterijus.

93. Finansavimo sumos – Centras iš valstybės ir savivaldybių biudžetų, Valstybinio socialinio draudimo fondo, Privalomojo sveikatos draudimo fondo, kitų išteklių fondų, Europos Sąjungos, Lietuvos ir užsienio paramos fondų gauti arba gautini pinigai arba kitas turtas, skirti Savivaldybės VSS įstatuose (nuostatuose) nustatytiems tikslams pasiekti ir funkcijoms atlikti bei vykdomoms programoms įgyvendinti. Finansavimo sumos apima ir gautus arba gautinus pinigus ir kitą turtą pavedimams vykdyti, kitas lėšas išlaidoms dengti ir kaip paramą gautą turtą.

94. gautos (gautinos) finansavimo sumos pagal paskirtį skirstomos į:

94.1. finansavimo sumas nepiniginiam turtui įsigyti;

94.2. finansavimo sumas kitoms išlaidoms kompensuoti.

95. Finansavimo sumos nepiniginiam turtui įsigyti gaunamos kaip neatlygintinai gautas ilgalaikis, biologinis turtas arba atsargos, arba kaip pinigai, skirti ilgalaikiam, biologiniam turtui arba atsargoms įsigyti. Finansavimo sumos nepiniginiam turtui įsigyti apima ir nemokamai gautą arba už simbolinį atlygį įsigytą nepiniginį turtą.

96. Finansavimo sumos kitoms išlaidoms yra skirtos ataskaitinio laikotarpio išlaidoms (negautoms pajamoms) kompensuoti. Taip pat finansavimo sumomis, skirtomis kitoms išlaidoms kompensuoti, yra laikomos visos likusios finansavimo sumos, kurios nepriskiriamos nepiniginiam turtui įsigyti.

97. Jei registruojant gautinas arba gautas finansavimo sumas negalima nustatyti finansavimo sumų paskirties (nepiniginiam turtui ar išlaidoms), išskyrus valstybės ar savivaldybės biudžeto asignavimus, finansavimo sumos turi būti priskirtos finansavimo sumoms, skirtoms kitoms išlaidoms, iki to laiko, kol paaiškės tikroji finansavimo paskirtis arba bus patvirtinta išlaidų sąmata. Kai paaiškėja tikroji finansavimo paskirtis ar patvirtinama sąmata, finansavimo sumos yra pergrupuojamos ir nurodoma teisinga jų paskirtis.

98. Jei registruojant finansavimo sumas negalima nustatyti finansavimo sumų šaltinio, finansavimo sumos turi būti priskirtos tam šaltiniui, iš kurio per praėjusius ataskaitinius metus gauta daugiausia lėšų. Kai sužinomas tikslus finansavimo sumų šaltinis, finansavimo sumos turi būti perkeliamos, nurodant teisingą jų šaltinį.

99. Jeigu gautos finansavimo sumos kitoms išlaidoms panaudojamos atsargoms ar ilgalaikiam turtui įsigyti ar su turtu susijusioms išlaidoms, kuriomis didinama turto įsigijimo savikaina, padengti, jos turi būti pergrupuotos pagal faktinį jų panaudojimą.

100. Finansavimo sumos, skirtos nematerialiajam, ilgalaikiam materialiajam ir biologiniam turtui įsigyti, pripažįstamos finansavimo pajamomis:

100.1. registruojant turto nusidėvėjimą (amortizaciją);

100.2. registruojant turto nuvertėjimą;

100.3. registruojant turto pardavimą ar perleidimą ne viešojo sektoriaus subjektui;

100.4. nurašant sugadintą ar dėl kitų priežasčių netinkamą naudoti turtą į sąnaudas.

101. Finansavimo sumos finansiniam turtui pripažįstamos finansavimo pajamomis, kai finansinis turtas yra nurašomas iš apskaitos arba registruojamas tokio turto nuvertėjimas. Visi kiti finansinio turto vertės pasikeitimo atvejai finansavimo pajamoms neturi įtakos.

102. Finansavimo sumos atsargoms įsigyti pripažįstamos finansavimo pajamomis:

102.1. perdavus ūkinį inventorių naudoti veikloje;

102.2. sunaudojus medžiagas ar žaliavas veikloje;

102.3. pardavus atsargas;

102.4. atsargoms nuvertėjus;

102.5. nurašius pripažintas nereikalingomis, netinkamomis (negalimomis) naudoti

atsargas.

103. Finansavimo sumos kitoms išlaidoms kompensuoti pripažįstamos finansavimo pajamomis, kurios lygios turėtų sąnaudų sumai, tą patį mėnesį, kada jos padarytos.

104. Finansavimo pajamos mažinamos, kai:

104.1. kompensuojamos padarytos sąnaudos, kurios jau buvo pripažintos finansavimo pajamomis;

104.2. registruojamas ilgalaikio turto nuvertėjimo nusidėvėjimas;

104.3. registruojamas ilgalaikio turto, atsargų nuvertėjimo panaikinimas;

104.4. registruojamas nurašyto ilgalaikio materialiojo turto išmontuotų dalių pajamavimas į atsargas.

105. Gautos ir perduotos kitiems viešojo sektoriaus subjektams finansavimo sumos sąnaudomis nepripažįstamos, o registruojamos perduotos finansavimo sumos.

106. Centro gautos ir perduotos ne viešojo sektoriaus subjektui finansavimo sumos, įskaitant suteiktas subsidijas, registruojamos kaip sąnaudos, kartu pripažįstant finansavimo, kuris buvo skirtas šiam tikslui, pajamas.

107. Finansavimo sumomis nelaikomi iš kitų išteklių fondų gauti pinigai, laikinai grąžintinai pervesti į išteklių fondo sąskaitą ir finansų ministro nustatyta tvarka naudojami išteklių fondo veiklai finansuoti, taip pat su Lietuvos Respublikos skolos įstatymo ir kitų įstatymų įgyvendinimu atsirandantiems valstybės turtiniams įsipareigojimams vykdyti, kurie laikomi išteklių fondo finansiniu įsipareigojimu (gauta paskola) valstybės iždui arba kitam išteklių fondui.

108. Apskaitoje finansavimo sąnaudos pripažįstamos tada, kai Centras finansuoja kitus viešojo sektoriaus subjektus iš savo uždirbtų pajamų.

109. Lėšos, kurias Centras pervedė į biudžetą ir vėl gavo iš biudžeto (paslaugų pardavimo, turto pardavimo ir kitos pajamos), nelaikomos finansavimo sumomis.

XI SKYRIUS

ĮSIPAREIGOJIMŲ APSKAITA

110. Finansinių įsipareigojimų apskaitos principai, metodai ir taisyklės nustatyti 17-ajame VSAFAS „Finansinis turtas ir finansiniai įsipareigojimai“, 18-ajame VSAFAS „Atidėjiniai, neapibrėžtieji įsipareigojimai, neapibrėžtasis turtas ir įvykiai pasibaigus ataskaitiniam laikotarpiui“, 19-ajame VSAFAS „Nuoma, finansinė nuoma (lizingas) ir kitos turto perdavimo sutartys“ ir 24-ajame VSAFAS „Su darbo santykiais susijusios išmokos“.

111. Savivaldybės VSS visi įsipareigojimai laikomi finansiniais įsipareigojimais. Pagal trukmę įsipareigojimai yra skirstomi į ilgalaikius ir trumpalaikius.

112. Ilgalaikiams finansiniams įsipareigojimams priskiriami:

112.1. ilgalaikiai atidėjiniai;

112.2. ilgalaikiai finansinės nuomos (lizingo) įsipareigojimai;

112.3. kiti ilgalaikiai įsipareigojimai.

113. Trumpalaikiams finansiniams įsipareigojimams priskiriama:

113.1. trumpalaikiai atidėjiniai;

113.2. ilgalaikių įsipareigojimų einamųjų metų dalis;

113.3. trumpalaikiai finansiniai įsipareigojimai;

113.4. mokėtinos sumos į biudžetus ir fondus;

113.5. mokėtinos sumos, susijusios su vykdoma veikla;

113.6. kiti trumpalaikiai finansiniai įsipareigojimai.

114. Pirminio pripažinimo metu finansiniai įsipareigojimai įvertinami įsigijimo savikaina. Vėliau šie įsipareigojimai įvertinami:

114.1. ilgalaikiai finansiniai įsipareigojimai – amortizuota savikaina;

114.2. trumpalaikiai finansiniai įsipareigojimai – įsigijimo savikaina.

115. Finansinių įsipareigojimų amortizuota savikaina apskaičiuojama vadovaujantis 17-ojo VSAFAS „Finansinis turtas ir finansiniai įsipareigojimai“ reikalavimais taikant diskonto normą, lygią rinkos palūkanų normai.

116. Kiekvieno ataskaitinio laikotarpio paskutinę dieną ilgalaikių įsipareigojimų dalis, kuri bus grąžinta per 12 mėnesių po paskutinės einamojo ataskaitinio laikotarpio dienos, perkeliama į trumpalaikius įsipareigojimus ir registruojama sąskaitose, skirtose ilgalaikių įsipareigojimų einamųjų metų daliai.

117. Atidėjinys yra įsipareigojimas, kurio galutinės padengimo sumos ir (arba) įvykdymo laiko negalima tiksliai nustatyti. Pagrindinis skirtumas nustatant, ar įsipareigojimas registruotinas kaip atidėjinys ar kaip sukauptas įsipareigojimas (sukauptos sąnaudos), yra tas, kad sukaupti įsipareigojimai gali būti gana tiksliai apskaičiuoti arba jų mokėjimo terminas gali būti gana tiksliai nustatytas. Sukaupti įsipareigojimai yra dažniausiai trumpalaikiai. Atidėjiniams būdingas mažesnis tikslumas ir apibrėžtumas.

118. Atidėjiniai pripažįstami ir registruojami apskaitoje tada ir tik tada, kai dėl įvykio praeityje subjektas turi dabartinę teisinę prievolę ar neatšaukiamą pasižadėjimą ir tikimybė, kad įsipareigojimą reikės padengti turtu, yra didesnė už tikimybę, kad nereikės, o įsipareigojimo suma gali būti patikimai įvertinta (pvz.: jei Centro iškeltas ieškinys ir 90 procentų tikėtina, kad jis privalės sumokėti ieškovui priteistą sumą, suformuojamas atidėjinys, lygus tikėtinai sumokėti sumai).

119. Atidėjiniai yra peržiūrimi paskutinę kiekvieno ataskaitinio laikotarpio dieną ir koreguojami, atsižvelgiant į naujus įvykius ar aplinkybes.

XII SKYRIUS
PAJAMŲ APSKAITA

120. Pajamos pripažįstamos, vadovaujantis 9 VSAFAS „Mokesčių ir socialinių įmokų pajamos“, 10 VSAFAS „Kitos pajamos“ ir 20 VSAFAS „Finansavimo sumos“, o savivaldybės išde pajamos pripažįstamos vadovaujantis minėtais VSAFAS ir 26 VSAFAS „Išteklių fondo apskaita ir finansinių ataskaitų rinkinys“.

121. Pajamų apskaitai taikomas kaupimo principas. Pajamos pripažįstamos ir registruojamos apskaitoje bei rodomos finansinėse ataskaitose tą ataskaitinį laikotarpį, kurį yra uždirbamos, neatsižvelgiant į pinigų gavimo momentą. Išteklių fondas pajamomis pripažįsta kitų viešojo sektoriaus subjektų, atsakingų už tam tikrų sumų administravimą ir (arba) surinkimą, tačiau teisės aktų nustatyta tvarka privalančių pervesti surinktas sumas išteklių fondui ir neturinčių teisės šių sumų ar jų dalies atgauti tą patį ataskaitinį laikotarpį ar vėlesniais laikotarpiais, apskaičiuotas sumas.

122. Pajamos skirstomos į:

123.1. finansavimo;

123.2. pagrindinės veiklos;

123.3. kitos veiklos;

123.4. finansinės ir investicinės veiklos.

124. Finansavimo pajamomis pripažįstama:

124.1. ta finansavimo sumų ilgalaikiam nematerialiajam, materialiajam turtui, biologiniam turtui ir atsargoms įsigyti dalis, kiek per tą laikotarpį yra pripažinta sąnaudų, susijusių su tuo turtu, t. y. ta dalimi, kiek to turto yra nudėvima (amortizuojama) ar dėl kitų priežasčių nurašoma į sąnaudas (pavyzdžiui, pripažįstami nuvertėjimo nuostoliai, sunaudojamos atsargos ir pan.) per ataskaitinį laikotarpį;

124.2. finansavimo sumų finansiniam turtui, išskyrus ilgalaikes gautinas sumas, įsigyti dalis, lygi pripažintai ir apskaitoje užregistruotai to turto nuvertėjimo sumai, arba kai toks turtas yra nurašomas. Nuosavybės metodo pritaikymas bei tikrosios vertės pasikeitimas neturi poveikio finansavimo sumų panaudojimui ir pripažinimui finansavimo pajamomis;

124.3. ta finansavimo sumų kitoms išlaidoms dalis, kuri atitinka finansuotinų sąnaudų, kurios buvo padarytos per ataskaitinį laikotarpį, sumą.

125. Pagrindinės veiklos pajamomis laikomos pajamos, gautos vykdant Centro nuostatuose nustatytą veiklą.

126. Pajamos, gautos iš veiklos, kuri pagal nuostatus nepriskirtina pagrindinei veiklai, priskiriamos kitos veiklos pajamoms.

127. Finansinės ir investicinės veiklos pajamas sudaro pelnas dėl valiutos kurso pasikeitimo, baudų ir delspinigių pajamos, palūkanų pajamos, dividendų pajamos (jas gali gauti savininko teises įgyvendinantis Savivaldybės VSS), kitos finansinės investicinės veiklos pajamos.

128. Centras apskaitoje registruoja ir finansinėse ataskaitose rodo pajamas bei šių pajamų įplaukas perveda į iždą, finansų ministro nustatyta tvarka teikia išteklių fondui informaciją, kuri reikalinga rinkliavų, baudų ir kitoms pajamoms registruoti.

129. Pajamos įvertinamos ir finansinėse ataskaitose rodomos tikrąja verte.

XIII SKYRIUS

SĄNAUDŲ APSKAITA

130. Sąnaudų apskaitos principai, metodai ir taisyklės nustatyti 11-ajame VSAFAS „Sąnaudos“. Sąnaudų, susijusių su turtu, finansavimo sumomis ir įsipareigojimais, apskaitos principai nustatyti jų apskaitą reglamentuojančiuose VSAFAS.

131. Sąnaudos pripažįstamos ir Savivaldybės VSS apskaitoje registruojamos tą ataskaitinį laikotarpį, kurį jos buvo padarytos. Finansavimo sąnaudos savivaldybės iždo apskaitoje pripažįstamos tuomet, kai savivaldybės iždas registruoja Savivaldybės VSS pervestinas finansavimo sumas iš savo uždirbtų pajamų arba iš gautų finansavimo suteikia finansavimo sumas ne viešojo sektoriaus subjektui.

132. Sąnaudos turi būti įvertintos tikrąja verte.

133. Sąnaudos pagal veiklos sritis skirstomos į šias grupes:

133.1. pagrindinės veiklos sąnaudos;

133.2. kitos veiklos sąnaudos;

133.3. finansinės ir investicinės veiklos sąnaudos.

134. Pagrindinės veiklos sąnaudos pagal pobūdį skirstomos į šias grupes:

134.1. darbo užmokesčio ir socialinio draudimo sąnaudos – visos Centro sąnaudos,

susijusios su darbo santykiais, įskaitant ir viešuosius darbus, t. y. atlyginimai, priedai, premijos, mokami darbuotojams, atostoginių atlyginimų sukauptos sumos ir kitos išmokos, kurios priskiriamos prie darbo užmokesčio sąnaudų vadovaujantis 24-uoju VSAFAS „Su darbo santykiais susijusios išmokos“, ir su tuo susiję socialinio draudimo mokesčiai, mokami Socialinio draudimo fondui, draudimo įmonėms, pensijų fondams arba kitoms institucijoms, atsakingoms už socialinio draudimo sistemos administravimą ir valdymą. Sąnaudos, patirtos pagal autorines ar joms prilygintas sutartis, šiai grupei nepriskiriamos;

134.2. ilgalaikio turto nusidėvėjimo ir amortizacijos sąnaudos – nematerialiojo turto amortizacijos sąnaudos ir ilgalaikio materialiojo turto nusidėvėjimo sąnaudos, kai turtas yra naudojamas pagrindinėje veikloje;

134.3. komunalinių paslaugų ir ryšių sąnaudos – šildymo sąnaudos, elektros energijos tiekimo sąnaudos, neįskaitant elektros linijų ar įrenginių remonto ir priežiūros sąnaudų, vandentiekio ir kanalizacijos sąnaudos, neįskaitant remonto ir priežiūros sąnaudų, ryšių paslaugų sąnaudos (telefoninių pokalbių, interneto paslaugų, jų įdiegimo, priežiūros ir panašios sąnaudos), atliekų išvežimas, želdinių priežiūra, melioracijos griovių priežiūra, šlaitų šienavimas, lietaus kanalizacijos priežiūra, kapinių priežiūra, pirčių priežiūra, poilsio zonų ir parkų priežiūra, vaikų žaidimų aikštelių priežiūra, teritorijų tvarkymas ir puošimas, sanitarinės būklės užtikrinimas, mokestis už nenaudojamus socialinius būstus ir kt. Šiai sąnaudų grupei nepriskiriami remonto darbai, kai yra remontuojamas ilgalaikis turtas;

134.4. komandiruočių sąnaudos – Centro darbuotojų kelionių ir su jomis susijusios apgyvendinimo, maitinimo, dienpinigių sąnaudos, įskaitant kelionių, kai perkamos transporto paslaugos iš trečiųjų šalių arba kai mokama kompensacija degalų įsigijimo ir automobilio amortizacijos išlaidoms padengti, sąnaudas ir neįskaitant darbo užmokesčio ir socialinio draudimo įmokų. Jei komandiruotė susijusi su kvalifikacijos kėlimu, visos susijusios sąnaudos, išskyrus už kvalifikacijos kėlimą, priskiriamos prie komandiruočių sąnaudų;

134.5. transporto sąnaudos – Centro nuosavybės, patikėjimo teise valdomų, naudojamų pagal nuomos ar panaudos sutartis automobilių degalų, nuomos, eksploatacijos, remonto, transporto draudimo ir kitos panašios sąnaudos, taip pat trečiųjų šalių suteiktų transporto paslaugų sąnaudos, išskyrus šios politikos 134.4 papunktyje nurodytas sąnaudas, susijusias su transporto paslaugų pirkimų iš trečiųjų šalių arba mokama kompensacija degalų įsigijimo ir automobilio amortizacijos išlaidoms padengti;

134.6. kvalifikacijos kėlimo sąnaudos – Centro darbuotojų profesinės kvalifikacijos, įgūdžių, žinių tobulinimo sąnaudos;

134.7. paprastojo remonto ir eksploatavimo sąnaudos – Centro patalpų, turimos įrangos bei įrenginių ir kito ilgalaikio materialiojo turto ir (arba) nuomojamo ar pagal kitas sutartis, pagal kurias perduodamos turto valdymo ir (arba) naudojimo, ir (arba) disponavimo juo teisės, turimo turto, išskyrus transporto priemones, eksploatacijos, paprastojo remonto sąnaudos, tarp jų tokiam remontui sunaudotos medžiagos ir kitos panašios sąnaudos;

134.8. nuvertėjimo, nurašytų sumų sąnaudos – centro atsargų nuvertėjimo iki grynosios galimo realizavimo vertės, abejotinų skolų, ilgalaikio materialiojo turto, nematerialiojo turto ir kito turto nurašymo ir nuvertėjimo sąnaudos. Ankstesniais ataskaitiniais laikotarpiais užregistruoto nuvertėjimo sumažėjimas, atsiradęs dėl naujų ūkinių įvykių ar pasikeitusių aplinkybių, registruojamas tose pačiose sąskaitose, kuriose ankstesniais ataskaitiniais laikotarpiais buvo registruotos nuvertėjimo sąnaudos;

134.9. sunaudotų ir parduotų atsargų savikaina – parduotos produkcijos, prekių ar kitų atsargų savikaina, atiduotų naudoti atsargų (medikamentų, aprangos ir patalynės, spaudinių, kitų

prekių) nurašymo sąnaudos;

134.10. kitų paslaugų sąnaudos – įvairių kitų paslaugų (pvz., autorinės ar joms analogiškos sutartys, reklamos, banko paslaugų, vertimo, konsultavimo paslaugų, turto vertinimo paslaugų, teisinių išlaidų, turto, išskyrus transporto priemonių, draudimo, tyrimų išlaidas, dezinfekcija, dezinsekcija, deratizacija ir panašiai) pirkimo sąnaudos;

134.11. pagrindinės veiklos kitos sąnaudos – kitos Centro pagrindinės veiklos sąnaudos, nepriskirtos išvardytoms sąnaudų grupėms.

135. Kitos veiklos sąnaudos, tai – sąnaudos, kurios atsiranda iš nepagrindinės veiklos: nuostoliai iš ilgalaikio materialiojo ir nematerialiojo turto perleidimo, išskyrus (socialinius būstus), sąnaudos, susijusios su atsitiktiniu turto pardavimu, sąnaudos susijusios su pajamų, rodomų kitos veiklos pajamų straipsnyje uždirbimu, tarp jų sąnaudos, susijusios su komercine veikla.

136. Prie finansinės ir investicinės veiklos sąnaudų priskiriamos tokios sąnaudos kaip nuostoliai dėl valiutų kursų pasikeitimo, delspinigiai ir baudos, palūkanų sąnaudos, finansinio turto perleidimo ir perkainojimo nuostoliai, kitos finansinės ir investicinės veiklos sąnaudos.

137. Sąnaudos apskaitoje detalizuojamos pagal finansavimo šaltinius, valstybės funkciją, ekonominės klasifikacijos straipsnį, priemonę ir kitas Centro nusistatytas dimensijas.

XIV SKYRIUS

SANDORIAI UŽSIENIO VALIUTA

138. Sandorių užsienio valiuta apskaitos reikalavimai nustatyti 21-ajame VSAFAS „Sandoriai užsienio valiuta“.

139. Sandoriai užsienio valiuta pirminio pripažinimo metu registruojami apskaitoje pagal sandorio dieną galiojusį užsienio valiutos kursą. Valiutinių straipsnių likučiai perkainojami pagal ataskaitinio laikotarpio pabaigos Lietuvos banko skelbiamą Lietuvos Respublikos piniginio vieneto ir užsienio valiutos kursą.

140. Pelnas ir nuostoliai iš sandorių užsienio valiuta ir iš užsienio valiuta išreikšto turto ir įsipareigojimų likučių perkainojimo dieną yra registruojami finansinės ir investicinės veiklos pajamų ar sąnaudų sąskaitose.

XV SKYRIUS

NEAPIBRĖŽTIEJI ĮSIPAREIGOJIMAI IR NEAPIBRĖŽTASIS TURTAS

141. Neapibrėžtųjų įsipareigojimų ir neapibrėžtojo turto apskaitos principai nustatyti 18-ajame VSAFAS „Atidėjiniai, neapibrėžtieji įsipareigojimai, neapibrėžtasis turtas ir poataskaitiniai įvykiai“.

142. Neapibrėžtieji įsipareigojimai ir neapibrėžtasis turtas registruojami nebalansinėse sąskaitose. Neapibrėžtieji įsipareigojimai nerodomi nei finansinės būklės ataskaitoje, nei veiklos rezultatų ataskaitoje, o informacija apie juos pateikiama aiškinamajame rašte. Kai tikimybė, kad reikės panaudoti turtą įsipareigojimui apmokėti, yra labai maža, informacija apie įsipareigojimą aiškinamajame rašte nebūtina. Informacija apie neapibrėžtąjį turtą ir įsipareigojimus peržiūrima ne rečiau negu kiekvieno ataskaitinio laikotarpio paskutinę dieną, siekiant užtikrinti, kad pasikeitimai būtų tinkamai rodomi aiškinamajame rašte.

XVI SKYRIUS

POATASKAITINIAI ĮVYKIAI

143. Poataskaitinių įvykių apskaitos ir pateikimo finansinėse ataskaitose taisyklės nustatytos 18-ajame VSAFAS „Atidėjiniai, neapibrėžtieji įsipareigojimai, neapibrėžtasis turtas ir poataskaitiniai įvykiai".

144. Poataskaitiniai įvykiai, kurie suteikia papildomos informacijos apie Centro padėtį paskutinę ataskaitinio laikotarpio dieną (koreguojantieji įvykiai), atsižvelgiant į jų įtakos parengtoms finansinėms ataskaitoms reikšmę, yra rodomi finansinės būklės, veiklos rezultatų ir pinigų srautų ataskaitose. Nekoreguojantieji poataskaitiniai įvykiai aprašomi aiškinamajame rašte, kai jie reikšmingi.

XVII SKYRIUS

TARPUSAVIO UŽSKAITOS IR PALYGINAMIEJI SKAIČIAI

145. Sudarant finansinių ataskaitų rinkinį, turto ir įsipareigojimų, taip pat pajamų ir sąnaudų tarpusavio užskaita negalima, išskyrus atvejus, kai konkretus VSAFAS reikalauja būtent tokios užskaitos (pvz.: dėl draudžiamojo įvykio padarytų sąnaudų užskaita atliekama su gauta draudimo išmoka).

146. Palyginamieji skaičiai yra koreguojami, kad atitiktų ataskaitinių metų finansinius rezultatus, o poveikis kurį koregavimas daro einamojo laikotarpio ir darytų ankstesnių laikotarpių informacijai, registruojamas ataskaitiniame laikotarpyje. Apskaitos principų ir apskaitinių įverčių pokyčiai, sudarant ataskaitinio laikotarpio finansinių ataskaitų rinkinį, pateikiami aiškinamajame rašte.

XVIII SKYRIUS

INFORMACIJOS PAGAL SEGMENTUS PATEIKIMAS

147. Informacijos pagal segmentus pateikimo finansinėse ataskaitose reikalavimai nustatyti 25-ajame VSAFAS „Segmentų pateikimas finansinių ataskaitų rinkinyje".

148. Segmentas – Savivaldybės VSS veiklos dalis, apibrėžta pagal vykdomas valstybės funkcijas.

149. Apie kiekvieną segmentą pateikiama tokia informacija:

149.1. sąnaudos;

149.2. pinigų srautai.

XIX SKYRIUS

APSKAITOS POLITIKOS KEITIMAS

150. Apskaitos politikos keitimu laikomas ūkinių operacijų bei ūkinių įvykių pripažinimo apskaitoje pakeitimas bei dėl šio pakeitimo atsirandantis turto, įsipareigojimų, finansavimo sumų, pajamų ir (arba) sąnaudų vertinimo apskaitoje pokytis.

151. Apskaitos politika keičiama dėl VSAFAS pasikeitimo arba jei kiti teisės aktai to reikalauja.

152. Apskaitos politikos keitimas finansinėse ataskaitose rodomas taikant retrospektyvinį būdą, t. y. nauja apskaitos politika taikoma taip, lyg ja visada būtų buvę vadovaujamasi, todėl pakeista apskaitos politika yra pritaikoma ūkinėms operacijoms ir ūkiniams įvykiams nuo jų atsiradimo.

153. Poveikis, kurį daro apskaitos politikos keitimas einamojo ataskaitinio laikotarpio informacijai ir ankstesnių ataskaitinių laikotarpių informacijai, registruojamas apskaitoje tą ataskaitinį laikotarpį, kurį apskaitos politika pakeičiama, ir rodomas einamojo ataskaitinio laikotarpio veiklos rezultatų ataskaitos eilutėje „Apskaitos politikos keitimo bei esminių klaidų taisymo įtaka“. Šioje eilutėje yra rodoma apskaitos politikos keitimo poveikio dalis, susijusi su ankstesniais ataskaitiniais laikotarpiais. Lyginamoji ankstesnio ataskaitinio laikotarpio informacija finansinėse ataskaitose pateikiama tokia, kokia buvo, t. y. nėra koreguojama. Su apskaitos politikos keitimu susijusi informacija pateikiama finansinių ataskaitų aiškinamajame rašte.

XX SKYRIUS

APSKAITINIŲ ĮVERČIŲ KEITIMAS

154. Apskaitinių įverčių keitimo apskaitos reikalavimai nustatyti 7-ajame VSAFAS „Apskaitos politikos, apskaitinių įverčių keitimas ir klaidų taisymas“.

155. Apskaitiniai įverčiai yra peržiūrimi tuo atveju, jei pasikeičia aplinkybės ir prielaidos, kuriomis buvo remtasi atliekant įvertinimą, arba atsiranda papildomos informacijos ar kitų įvykių, darančių įtaką įverčio apskaičiavimui (pavyzdžiui, keičiasi palūkanų norma, pagal kurią skaičiuojama finansinių įsipareigojimų amortizuota savikaina arba keičiasi turto nusidėvėjimo normatyvai).

156. Apskaitiniams įverčiams įvertinti ir keisti, jei reikia, sudaromos atitinkamos komisijos (ši funkcija gali būti priskirta inventorizacijos komisijai arba atsakingam darbuotojui), kurios yra atsakingos už informacijos analizę, tinkamą aplinkybių ir jų poveikio nustatymą ir įverčių pakeitimą.

157. Apskaitinio įverčio pasikeitimo poveikis nustatant grynąjį perviršį ar deficitą priskiriamas:

157.1. laikotarpiui, kada įvyko pasikeitimas, jei jis turi įtakos tik tam laikotarpiui;

157.2. laikotarpiui, kada įvyko pasikeitimas, ir vėlesniems laikotarpiams, jei pasikeitimas veikia ir juos.

158. Apskaitinio įverčio pasikeitimo rezultatas įtraukiamas į tą veiklos rezultatų ataskaitos eilutę, kurioje buvo rodomas pirminis įvertis, nebent pasikeitimas ataskaitiniu laikotarpiu turi įtakos tik finansinės būklės ataskaitos straipsniams. Informacija, susijusi su apskaitinio įverčio pakeitimu, pateikiama aiškinamajame rašte.

XXI SKYRIUS

APSKAITOS KLAIDŲ TAISYMAS

159. Ataskaitiniu laikotarpiu gali būti pastebėta apskaitos klaidų, padarytų praėjusių ataskaitinių laikotarpių finansinėse ataskaitose. Apskaitos klaidos yra skirstomos į esmines ir neesmines.

160. Apskaitos klaida laikoma esmine apskaitos klaida, jei jos vertinė išraiška individualiai arba kartu su kitų to ataskaitinio laikotarpio klaidų vertinėmis išraiškomis:

160.1. yra didesnė nei 0,5 procento per finansinius metus pripažintų Išteklių fondo pagrindinės veiklos pajamų sumos;

160.2. yra didesnė nei 1 procentas per praėjusius finansinius metus savivaldybės biudžeto asignavimų valdytojų gautų finansavimo sumų vertės;

160.3. yra didesnė nei 0,2 procento per praėjusius finansinius metus pripažintų viešųjų įstaigų pajamų sumos.

161. Esminės ir neesminės apskaitos klaidos taisomos einamojo ataskaitinio laikotarpio finansinėse ataskaitose. Apskaitos klaidų taisymo įtaka finansinėse ataskaitose rodoma taip:

161.1. jei apskaitos klaida nėra esminė, jos taisymas registruojamas toje pačioje sąskaitoje, kurioje buvo užregistruota klaidinga informacija, ir rodomas toje pačioje veiklos rezultatų ataskaitos eilutėje, kurioje buvo pateikta klaidinga informacija;

161.2. jei apskaitos klaida esminė, jos taisymas registruojamas tam skirtoje sąskaitoje ir rodomas veiklos rezultatų ataskaitos eilutėje „Apskaitos politikos keitimo ir esminių apskaitos klaidų taisymo įtaka“. Lyginamoji ankstesniojo ataskaitinio laikotarpio finansinė informacija pateikiama tokia, kokia buvo, t. y. nekoreguojama. Su esminės klaidos taisymu susijusi informacija pateikiama aiškinamajame rašte.

XXII SKYRIUS

FINANSINIŲ ATASKAITŲ RINKINYS

162. Finansinių ataskaitų rinkinio tikslas – pateikti informaciją apie viešojo sektoriaus subjekto finansinę būklę, veiklos rezultatus, grynojo turto pokyčius ir pinigų srautus, kuria naudojasi daugelis vartotojų, priimdami ir vertindami sprendimus dėl išteklių paskirstymo ir jų naudojimo teikiant viešąsias paslaugas.

163. Finansinių ataskaitų rinkiniai sudaromi vadovaujantis 1 VSAFAS „Informacijos pateikimas finansinių ataskaitų rinkinyje“, 23 VSAFAS „Tarpinių ataskaitų rinkinys“ ir 26 VSAFAS „Išteklių fondo apskaita ir finansinių ataskaitų rinkinys“.

164. Centras rengia žemesniojo lygio finansinių ataskaitų rinkinius, teikia metinių ir tarpinių ataskaitų rinkinius Lietuvos Respublikos viešojo sektoriaus atskaitomybės įstatymo ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka. Centro finansiniai metai sutampa su kalendoriniais metais, tarpinis ataskaitinis laikotarpis sutampa su kalendoriniu ketvirčiu.
